

Veliki norveški roman "Max, Mischa i ofenziva Tet" nova je hit-predstava ZKM-a

Buljan dokazao da je redatelj koji virtuožno 'svira' s najboljim glumačkim ansamblom

Bojana Radović

Uz "Plemenitoga gospodina u Moskvi" upravo je roman "Max, Mischa i ofenziva Tet" norveškog književnika Johana Harstada najbolje štivo koje sam pročitala u posljednjem desetljeću. Njegove teme, linija koja prati desetljeća života jedne obitelji, kao i opseg, natjerali su me da se pribojavam kako će to u kazalištu izgledati, a utjehu su mi nudila dva autorska imena: Vid Hribar, koji postaje najvažniji hrvatski dramaturg, i redatelj Ivica Buljan. I bila sam u pravu, od velikog romana, uz velik doprinos

Ugo Korani je ušao među prva glumačka imena ZKM-a, među kojima će se u budućnosti naći i mladi Ivan Jurković, koji je pokazao da Buljan zna naći nove glumačke zvijezde

autorskog i glumačkog tima, stvorili su veliku predstavu.

Veliku ansambl predstavu! Red je stoga početi od tog ansambla jer glumačka ekipa ZKM-a nije samo najbolji glumački ansambl Hrvatske već je fino uštimani glazbeni instrument iz kojeg najbolju glazbu izvlače najbolji znalci. Ovog je puta to bio redatelj Ivica Buljan, koji je stvorio predstavu od (zamalo) četiri sata koja se odgleda u hipu, o kojoj se razmišlja i u kojoj nema slabe ili manje važne uloge, štoviše sve je nalik na suigru koja se postiže plesom, glumom, u kojoj je svaka uloga temelj svima ostalima. Da bi to mogao postići, Buljan je radio s Vidom Hribarom, autorom dramatizacije i dramaturgom predstave koji je pred sobom imao sjajan prijevod romana Anje Majnarić (ovaj je roman u nas objavila nakladnička kuća Oceanmore). Hribar je taj koji je od teksta s više od 900 stranica načinio tekst predstave koji sadrži sve Harstadove glavne teme: prijateljstvo, istrgnutost djeteta iz njegova rodnog grada, život ekonomskih migranata, prilagodba na novu sredinu, borba s vlastitom homoseksualnošću koju ne prihvaćaju konzervativni roditelji, ka-

zalište, umjetničko stvaranje koje zahtijeva žrtvu. I naravno, temu životne ljubavi, jer Max (ljubavnički) voli samo Mischu.

Redatelj Buljan na toj je matrici otkrio publici kako je Harstad zapravo napisao roman o samoći jer svi su njegovi likovi bolno i razarajuće sami, ali i stvorio raskošnu fresku koja premošćuje ocean, od Norveške do SAD-a, i desetljeća – od dječaka koji se s prijateljima igra rata do intelektualca, kazališnog redatelja koji luta Amerikom u neuspjelim pokušajima da usidri svoj život. U tome mu pomaže fragmentirana scenografija Aleksandra Denića, čiji dojam podcrtavaju videoprojekcije čiji je autor Toni Soprano Meneglejte. Kostimi Ane Savić Gecan pričaju o podvojenosti svijeta glavnih junaka između norveške tradicije koju su ostavili za sobom i američke slobode koju tek treba prigrliti. Glazba Darka Rundeka, Igora Pavlice i Mire Manojlovića inkorporirana je u samo tkivo predstave, ali funkcionira i kao kratak predah gledatelju dok prikuplja emocije.

O ulogama je zapravo najteže pisati, ne samo da ih se na pravi način predstavi već i zato što čine snažno pletenu mrežu zajedništva na kojoj počiva uspjeh ove predstave. Možda se to može najlakše objasniti na primjeru uloga koje su ostvarili mladi glumci. Toma Medvešek, Luka Knez i Vid Juričić tumače mnoge uloge, od dječaka koji se igraju rata do koreografski odigrane scene iz Kurosavinih "Sedam samuraja". Rok Juričić primjerice poentira u epizodi s koreografom koji susreće Maxa te mu se potuži da plesači u predstavama previše – plešu. Slično je i s brojnim ulogama Vedrana Živolića, Dade Čosića (briljantan kao kustos), Barbare Prpić i Milivoja Beadera. Hrvojka Begović je Mischa u fino nijansiranoj ulozi žene koju ova priče prati od njezine 23. do 40. godine. Odlični su Frano Mašković i Lucija Šerbedžija kao Maxovi roditelji te Sreten Mokrović kao učitelj glume, a treba reći da Lucija odlično predvodi i glazbene dionice predstave, uključujući dirljivu solo izvedbu na samom kraju. No, "sveto trojstvo" ovdje čine Ugo Korani u naslovnoj ulozi Maxa, kojom je dokazao da ulazi među prva glumačka imena ZKM-a, nevjerojatno topao i emocionalan Rakan Rushaidat kao stric Ove te Ivan Jurković kao Mordecai, prijatelj koji je cijeli život zaljubljen u Maxa. Svojom prvom velikom ulogom ovaj je mladi glumac pokazao da se savršeno nosi s ansamblom ZKM-a, kojem nakon takvog debija očito mora i pripasti, ali i dokazao kako Buljan zna pronaći i pokazati nove zvijezde hrvatskoga glumišta.

MARKO ERCEGOVIĆ/ZKM

"MAX, MISCHA I OFENZIVA TET" U naslovnoj ulozi Maxa jest Ugo Kornić, dok Rakan Rushaidat tumači ulogu njegova strica Ovea